

Adam Steinbauer

Tamtadarova dobrodružství

*minihra o sedmi obrazech
podle inscenace Adama Steinbauera
s premiérou v sezóně 2017/2018
v Divadle Polárka*

OSOBY:

Tamtadar

Tumtudum

Rusalka

Hejkal

Bludice

Vampýr

Koukač

Světluška

Polárku sobě / díl 4.

Prolog: O strašidelném lese

Bylo to tak. Byl les. A byl starý. Starší, než si vůbec dovedeme představit. A protože že byl starý, obývali ho staří tvorové. Kdepak dinosauri, kdepak mamuti, jiné bytosti. Mnohem pradávnější a mnohem tajemnější. Bytosti tak staré, že si na ně dnešní člověk už ani nevzpomene. Bytosti, které jsou prý pouze výplody naší fantazie. Tak se to říká. Bytosti, které žijí v podkroví starých chalup, ve skalách, na březích potůčků a řek, v kanálech, v bažinách, na ulicích měst, zkrátka všude.

Říká se jim různě. Divotvorové, říkají někteří. Duchové, říkají jiní. Strašidla, říkají děti. Strašidla, říkávali rodiče. Strašidla, říkají strašidla.

Dříve bývalo víc takových lesů. Ale teď už ne. Lidé si je všechny přivlastnili. A tak strašidelné lesy zmizely. A nejen lesy, ale i louky, potoky a řeky, skaliska i uličky starých měst. Strašidla pomalu mizela ze světa lidí. Až nakonec zbyl jen jeden les, ten, o kterém mluvíme. A v tom lese byl kámen. Měsíční kámen se mu říkalo a to proto, že se u něj konaly půlnoční sněmy za úplňku. Strašidla tehdy uvěřila, že je lidé mohou vidět právě díky Měsíčnímu kameni.

A tak se zhrozila, když za úplňku navštívila půlnoční sněm a zjistila, že kámen není na svém místě. Najednou, z ničeho nic. Zkrátka zmizel. V zemi po něm zela díra větší, než mamutí kly.

Zanedlouho po zmizení kamene, začala mizet i strašidla. Jedno po druhém splývala s oblohou, měnila se v mraky, mráčky, či mlžné obláčky. A žádná nová už se nerodila.

1

Tamtadarův útěk

Tamtadar, Tumtudum, Světluška

Nedaleko lesa žil se svými rodiči malý kluk Tamtadar, který měl strašidla moc rád. Jednou Tamtadar utekl z domova a na kraji lesa potkal podivného dědečka Tumtuduma. A ten mu vyprávěl, že Měsíční kámen stráží ve svém Mračném paláci čaroděj Mutmudut a jenom Rusalka ví, jak se do paláce dostat. Tamtadar se rozhodl, že Měsíční kámen donese strašidlům zpátky a vypravil se za Rusakou. Tumtudum mu na cestu daroval Světlušku, aby ho vedla.

2

Rusalka

Tamtadar, Světluška, Rusalka

Rusalka si o sobě ale myslela, že je člověk, a na všechno, co se týká strašidelného lesa, už zapomněla. Tamtadar ji musel nejdřív přesvědčit o tom, že si myslí, že je krásná. V tu chvíli se Rusalka rozpomněla a řekla Tamtadarovi, že musí nejdříve získat od Mračného paláce klíč, který má u sebe Hejkal.

3

Hejkal

Tamtadar, Světluška, Rusalka, Hejkal

Hejkal byl ale velmi nerudný a nemá rád strašidla. Klíč Tamtadarovi za žádnou cenu nechtěl dát. Měl ale také pořád velký hlad. Tamtadar s ním lstivě vyměnil svou svačinu za kabát, v němž měl klíč schovaný.

4

Bludice

Tamtadar, Světluška, Bludice

Světluška vedla Tamtadara směrem k Mračnému paláci a dovedla ho až do jeskyně, kde bydlela Bludice. Ta se ho pokusila sežrat. Tamtadar ji ale ujistil, že pokud mu ukáže cestu k Mračnému paláci a pokud už bude jíst jenom kořínky, přinese Měsíční kámen, budou se zase rodit další bludice a ona už tu nebude sama. Bludice souhlasila a odvezla ho podvodní cestou do skalního města.

Vampýr

Tamtadar, Světluška, Vampýr

Ve skalním městě potkal Tamtadar moc milého a roztomilého Vampýra, který se snažil být nejstrašidelnějším strašidlem ze všech, ale všichni se mu jenom smáli. Tamtadar ho přesvědčil, že vůbec nemusí lidi strašit, ale může se s nimi kamarádit. Vampýr ukázal Tamtadarovi vchod do mračného paláce.

Koukač

Tamtadar, Světluška, Koukač

Vchod do mračného paláce hlídalo podivné strašidlo, které bylo přesvědčené, že ho nikdo nevidí a neslyší, a říkalo si Koukač. Tamtadar mu slíbil, že na něj přestane koukat, když ho pustí do paláce. Koukač si ale stanovil jako podmínku, že Tamtadar musí uhodnout hádanku:

Letí, letí, křídel nemá,
lehá, lehá, záda nemá.
Vrabčí brk je nad něj těžší,
přeci stromům hlavy věší.

Tamtadar hádanku uhodl a pomocí klíče se dostal do Mračného paláce.

Happy-end

Tamtadar, Tumtudum, Světluška

V paláci na Tamtadara už čekal čaroděj Mutmudut a Tamtadar zjistil, že je to ve skutečnosti starý Tumtudum. Ten chlapci řekl, že strašidla vymírají, protože na ně nikdo nevěří. Proto poslal Tamtadara hledat Měsíční kámen. Aby se s nimi setkal, a dal jim najevo, že v ně věří, a tím je zachránil. Měsíční kámen je jen obyčejný lesní šutr, kterému strašidla přisoudila čarovnou moc. Jako Světluška ho Tumtudum celou cestu doprovázel a dával na něj pozor. Tamtadar cestou povzbudil spoustu strašidel a přišel na to, co dělat, aby nevyhynula. Nemusíte chodit na druhý konec světa, abyste viděl strašidla. Jsou všude kolem nás. Člověk se jen musí dobře dívat.